

nr 14

DE BETERE TIJDEN

FEBRUARI 1977

2° JRG NR 14

(

)

1

1

buurkrant
DE BETERE TIJDEN
pr.hendrikbuurt

februari 1977
2e jrg. nr.14

redactie

k.bakker
marlies de haas
robert koletzki
wim van der mark
anneke van roy
rené van der velden

vaste medewerkers

jop
tante marietje
karel modderman
hans timmerman
margriet van der zijde

tekenaars

k.bakker
hanneke & paul soms
elly van der mark
han van der zee
en anderen

redactieadres

smitsstraat 15
giro 24.18.755
t.n.v.R.v.d.Velden

lieve mensen

Echt hoor, buurtgenoten, het is een onmogelijke opgave een krant vol te stoppen met een skala van informatie en meningen geschreven door zeer uiteenlopende personen, op een dusdanige manier dat iedereen tevreden is en niemand aanmerkingen maken kan.

Schrijven we links, dat is rechts gebelgd. Maken we een rechts uitstapje, dat vinden rooie rakkers dat wij reakti-onair zijn. Staat er een stuk in over buurtakties, dan voelen een aantal middenstanders zich in hun kruis getast.

Plaatsen we eens iets dat met uitgene te maken heeft dat ...eh...eh... normaliter achter gesloten slaapkamerdeuren plaatsvindt, dan is de linker buurvrouw pijnlijk getroffen. Houden we alles steriel, dan vindt de rechter buurman het maar een saai blad. En dan zwijgen we nog maar over allerlei mensen die een religie aanhangen, over hen die fanatiek achter menselijke ideeën aanhollen, mensen die zich op de tenen getrapt voelen als we een grapje maken over ons geliefd vorstenhuis. Ach, als je er over na gaat den-

ken, dan zijn er nog zo ontzettend veel taboes, waar je niet aan mag komen.

En daar staan wij dan ! Met als lezerspubliek een zeer gevarieerde verscheidenheid aan mensen. We moeten een blad voor iedereen maken, voor elk wat wils, dat niet saai is en ook weer niet al te sensationeel populair. Ga er maar eens aan staan !

Nou, dit alles in overweging nemende kunt u als lezer een volgende keer bepaalde dingen wat breder zien. Als u iets niet aardig vindt, of geslaagd, wie weet uw buurman wel. Dan slaat u maar eens iets over of doet u een oogje dicht. Wij van onze kant maken het niet te bont.

Tenslotte nog even dit : u bent toch hopelijk wel zo zelfstandig dat u uw paasfeest niet af laat hangen van wat een buurkrantredakteur over of tegen paaseieren schrijft ?

ver...huizing

Buurkrantredakteur Wim van der Mark is verhuisd van Pr.Hendrikstr.33 naar Smitsstraat 5.

jimmy raney in wilhelmina

Op maandag 7 feb.1977 treedt in Jazzclub Wilhelmina Jimmy Raney op. Jimmy Raney komt uit de states en speelt melodiese en lyriese muziek op gitaar. Tot 1960 speelt hij met diverse grootheden van het jazzfront, we noemen een Stan Getz, het Red Norvo Trio, een Lee Konitz en diverse big bands. Dan volgen voor hem tien jaar rust, waarin niemand iets van hem hoort. Pas in 1971 komt hij weer tevoorschijn uit de schaduwen. Momenteel speelt hij veel in New York, samen met zijn zoon Doug, bassist Sam Jones en drummer Leroy Williams. Op zijn Nederlandse tournee wordt hij begeleid door Wilbur Little op bas, All Levitt op drums en evensens door zoonlief Doug op gitaar. Het Raney concert belooft één van de hoogtepunten te worden van het Wilhelmina jazz-seizoen en als u er persé bij wilt zijn, dan is het aan te raden plaatsen van te voren te bespreken. Dus op maandag 7 feb. vanaf half negen : Jimmy Raney in Wilhelmina. Toegang : tien gulden.

Treffina : Weg of niet?

Afgelopen dinsdag werd er in de Surinaamse Soos een buurtavond gehouden. Het doel van de avond, georganiseerd door de coördinatiegroep van onze buurt, was het bekijken van twee punten.

- a) Hoe is precies de stand van zaken van het Treffinaterrein.
- b) Kan de buurt nog iets doen om de bouw van het magazijn op het terrein tegen te gaan.

Op de vergadering waren de drie belanghebbende partijen uitgenodigd: de buurtbewoners, de Firma Treffina en de gemeente.

In dit artikel wordt in het kort de huidige stand van zaken gegeven en U kunt zien wat de buurt gaat doen. Verder leest U enkele opmerkingen over de vergadering en een kort commentaar hierover.

De feiten

HET RIJK BESLIST PAS DINSDAG A.S. OVER SUBSIDIE

In Den Haag ligt bij de staatssecretaris van Volkshuisvesting, de Heer Schaefer, een subsidie aanvraag van de gemeente. Deze aanvraag houdt in dat de gemeente de gebouwen van Treffina weer verkoopt, dat zij 8-10 huizen bouwt en een recreatieterrein voor de buurt maakt. In tegenstelling tot andere berichten is in Den Haag over de aanvraag nog niet beslist. Dit gebeurt dinsdag 8 febr.

TREFFINA WIL NOG STEEDS WEG

De Heer Markx, directeur van de Firma Treffina heeft verklaard alsnog weg te gaan als hij op korte termijn f2,350.000,- krijgt.

DE GEMEENTE WIL (NOG) NIKS ZELF BETALEN

De gemeente is vooralsnog niet van plan dit bedrag uit eigen middelen te betalen.

VERKEERDE AANVRAAG IN DEN HAAG

De buurt heeft een plan gekregen waaruit

blijkt dat het terrein de mogelijkheid heeft voor de bouw van 50(!) woningen. Een dergelijk plan houdt in dat de gemeente veel minder subsidie nodig zou hebben.

ALLES IS MOGELIJK

Het is nog niet te laat. Er zijn nog geen definitieve beslissingen genomen en we hebben sterke argumenten om die beslissingen te beïnvloeden.

Wat gaan we doen ?

NAAR DEN HAAG !

We gaan met z'n allen naar Den Haag. Wat is namelijk uit de feiten gebleken ? In Den Haag heeft men een subsidie-aanvraag waar een foutje in zit. Er moeten geen 10, maar 50 huizen gebouwd worden. Aangezien de gemeente dat niet zo snel kan doorgeven, zullen we dat zelf maar gaan doen. Verder weten ze daar niet welke desastreuze gevolgen het maga-

zijn voor de buurt heeft. Dus dat moeten we ook even vertellen. Ook weten ze niet wie hier wonen. Als we er nu met zoveel mogelijk mensen heen gaan, dan zien ze over wie ze het hebben.

We gaan dinsdag 8 Februari. Hoe ? Dat wordt geregeld, we denken aan de bussen van Van Dijk. Hoeveel ? We hebben al vijftig mensen, maar hoe meer hoe beter. U moet dus ook mee. U hoort er meer van.

NAAR DE GEMEENTE

We kunnen echter meer doen. We kunnen de gemeente zover zien te krijgen dat ze het terrein uit eigen middelen betalen. Daarvoor moeten we met een heleboel raadsleden, commissies en wethouders gaan praten. Een lastig tijdrovend karwei, maar de moeite van het proberen waard.

IEDEEREEN MOET MEEDOEN

We hebben redenen om aan te nemen dat dit twee zeer reële mogelijkheden zijn. Maar we

hebben alleen kans op succes als iedereen meewerkt.

over de vergadering

De gemeente kon i.v.m. de raadsvergadering niet aanwezig zijn. De Firma Treffina was vertegenwoordigd door de onderdirecteur.

De buurtbewoners waren in bescheiden mate aanwezig, d.w.z. het hadden er veel meer moeten zijn. Duidelijk was wel dat de buurt nog niet dood is!!

DUIDELIJK ONDUIDELIJK

Tijdens de uiteenzetting over de stand van zaken werd duidelijk dat de zaak Treffina zeer onduidelijk is. De affaire loopt nu 1½ jaar, een lange tijd waarin we met veel tegengestelde uitspraken en berichten te doen hadden.

Stond in de krant de

ene dag dat het terrein buurtpark zou worden, dan stond er de volgende dag wel in dat het niet door ging. Wethouder de Kok vertelde in januari 1977 tegen de Heer Markx dat de subsidie definitief niet door ging. Later blijkt dat de beslissing pas 8 februari valt.

De ene keer worden de Treffina-gebouwen buurthuis, de andere keer worden ze verkocht.

De coördinatiegroep was er echter in geslaagd de huidige feiten op een rijtje te zetten.

Kommentaar

Een dergelijke bijeenkomst blijft moeilijk. De film en de dia's over hoe het was en is zijn leuk maar vertellen weinig nieuws. Het uitleggen van een bouwkundig plan is alleen voor bouwkundigen duidelijk. De mensen die er waren hoefden niet overtuigd te worden van de goede zaak, dat waren ze al.

Degenen die dat niet zijn zaten thuis. Overtuigd zijn van een goede zaak en daar ook iets voor te doen zijn twee heel verschillende dingen.

Was de vergadering onnodig? Nee! Als er immers te weinig belangstelling was geweest, dan was de Prins Hendrikbuurt begraven! Dit is nog niet gebeurd. We hebben de mogelijkheid open gelaten: of onze buurt gaat ten onder of de Treffinaplannen. Zo eenvoudig ligt het. De keuze is aan U.

Opvallend was dat de mensen die direkt bedreigd worden wel aanwezig waren, nl. de laatste bewoners van de Catharinahuisjes. Ze waren er allemaal.

En terecht. Maar moet de dreiging eerst zo groot worden voor men belangstelling krijgt? Ik zou u het volgende willen voorleggen:

- Bent u te lui (Kom, kom)
- Denkt u: laat het maar aan de gemeente over, die zijn er voor (en er zijn tal van voorbeelden (Vonderkwartier) waaruit blijkt dat ze ook fouten maken).

- Heeft u geen vertrouwen in een buurtactie (U heeft ook recht op vergaderen).
- O, u denkt: "Ik heb geen last van dat magazijn en recreëren doe ik zelf wel." (Als er plaats is voor Treffina, is er ook plaats voor een bedrijf naast, voor, achter of in uw huis).
- U doet al zoveel? (Uitstekend!)

Op het buurtfeest in september 1976 waren zeker 250 mensen. Dat was op het Treffinaterrein. Dit jaar weer? Dan op naar Den Haag.

**TREFFINA
BLIJFT**

ALS U DAT WIL

IN EN OM PRESENTEERT:

Relatiebank tegen Wil & Dank

Getrouwe lezertjes van onze kolommen zullen wel vreemd opkijken van deze kop. Moeten de jongens van IN & OM zonnig weer wat anders? Zijn ze weer uit op sensatie? Gaan ze op nieuw misbruik maken van de sentimenten des volks? NEEN, NEEN en nogmaals NEEN !! We geven toe dat we in het verleden soms wat al te zeer inspeelden op de primitiefste behoeften van het buurtvolk, alhoewel wij de goede invloed die IN & OM gehad heeft op het volk niet geheel willen verloochenen, maar nu ... GOOIT IN & OM HET ROER OM! Wat gaan we doen? Hoe stellen we ons nu op?

HALLO? IS DAAR IEMAND

Eenzamen en anderen. Gaarne even uw aandacht voor een schrijvend geval. Het betreft een 23-jarige jongeman die in de Smitsstraat woont. Kees, zoals we hem zullen noemen, is al jaren op zoek naar een passende wederhelft. Maar omdat hij nogal schuchter van aard is legt hij moeilijk contact met meisjes. Zijn hobbies zijn: uitslapen, pijltjes werpen in een café in de buurt, schrijven voor IN & OM, bij tijd en wijle studeren,

gitaar spelen en contact zoeken met mensen. Dit laatste lukt hem nauwelijks, zoals gezegd. Kees houdt van doperwten, sportauto's, uitslapen, blonde meisjes, dominospelen en Beethoven. Hij is niet onknop maar ook weer niet erg aantrekkelijk. Zijn karakter is rommelig, romanties en schuchter. Hij heeft een begrensd intelligentie. Buurtgenoten die tips kunnen geven die aanleiding zijn tot een verandering die minstens drie maanden standhoudt, kunnen rekenen op een aardige attentie. Brieven sturen naar het red. adres onder vermelding van nr. K.B. 00001. Bij voorbaat onze dank.

PROCLAMATIE I

— confessies van de directeur van de relatiebank —

Buurtgenoten! Ik vraag mij wel eens af: waar zijn we in godsnaam aan bezig? We hebben bijna alles wat ons hartje begeert, we zwelgen in een technokratische overdaad aan goederen en hebben meer vrije tijd dan waar onze voorouders ooit van durfden dromen. En toch, als BAKKER en als mens vraag ik me dikwijls af: zijn we wel gelukkig met z'n allen? Welvaart in overvloed, maar hoe staat het met ons welzijn? Als BAKKER en als mens slaat mij de schrik wel eens om het hart als ik in de kranten lees hoe sommige bejaarden wekenlang in verregaande staat van ontbinding moeten liggen wachten voordat hun stoffelijk overschot toevertrouwd kan worden aan de schoot van Moeder Aarde. Zijn wij anno heden dan nog steeds niet in staat, ondanks onze technische veruitgang, ons menselijk voorbeeld, om het isolement van de eenzame personen te doorbreken? Velen van ons staan op eenzelfde standpunt maar laten moedeloos het sombere hoofd op de borst zinken en halen de schouders op. Wij van IN & OM echter hebben gemeend daadwerkelijk iets te moeten gaan doen aan het isolement waarin vele buurtgenoten tegen wil en dank leven. Zodoende zijn we gekomen tot de oprichting en installatie van een relatiebank. Gaarne het hoe en wat van deze relatiebank gaarne het woord aan onze voorzitter: VAN DER MARK.

m.h.g. K. BAKKER

PROCLAMATIE 2

— relatiebank tegen wil en dank —

De relatiebank is een voor Nederland en voor onze buurt nieuw begrip. Wat staat ons voor ogen? Wat moeten wij ons concreet voorstellen?

IN & OM heeft in het afgelopen jaar relatief veel aandacht besteed aan de zg. buurtprominenten. Nu gooien wij het roer om en gaan juist hen die niet zo op de voorgrond treden, m.a.w. zij die in een isolement leven, trachten te helpen. Dit uiteraard op een menselijke en integere manier. De eenzaamheid van dergelijke personen moet u beslist niet uitvlakken. Stel u eens voor: u bewoont een koud en griezelig zolderkamertje. Uw huisgenoten zijn altijd van huis en als ze thuis zijn, dan hebben ze beslist geen aandacht voor u. U hebt geen werk, dus ook geen kollega's.

Uw ouders zijn geëmigreerd naar Appingedam en slechts met kerstmis krijgt u een nieuwjaarskaart van hen. Cafés durft u niet binnen te gaan, want de rook slaat meteen op uw astma. Gezien uw handicap kunt u zich niet aansluiten bij een sportclub. Vanwege uw uiterlijk spreekt niemand u op straat aan. Boodschappen durft u alleen maar in de supermarkt te doen, waar kassières slechts oog hebben voor de cijfertjes op de kassa. Uw televisie is al jaren kapot, de radio laat slechts het geluid van de Mexicaanse hond horen. Een bioskoop gaat u niet binnen, want u krijgt hoofdpijn van het duister. De krant wordt per ongeluk al jaren achtereen bij de burens bezorgd. De kanarie waar u vriendschap mee gesloten had, is met het kopje tussen de tralies blijven steken.

Zeg nou zelf eens: zou u zich dan ook niet eenzaam voelen? Het is juist in deze gevallen dat wij van IN & OM de helpen de hand willen bieden.

Voorlopig hebben wij drie projecten opgericht, die gezamenlijk onder de naam Relatiebank "Tegen Wil & Dank" door het leven zullen gaan. Over deze drie projecten zou graag onze directeur K. BAKKER wat willen zeggen.

PROCLAMATIE 3

— de drie projecten —

Dames en Heren. Zoals zojuist al gezegd is door onze voorzitter, dhr. Van der Mark, zijn er drie projecten waar wij ons voorlopig mee bezig willen houden. Allereerst onze onderafdeling "Ik Verbind U Door". Dit behelst een gezelligheidsvereniging, waar uitsluitend eenzame mensen welkom zijn, mensen dus die behoefte hebben aan wat warme menselijkheid. Sensatiezoekers kunnen we niet gebruiken. De eerste samenkomst van "Ik Verbind U Door" heeft inmiddels plaatsgevonden. De opkomst was niet al te groot, wat geen wonder mag heten, gezien de weinige publiciteit die wij eraan gegeven hebben. Toch hadden we direkt succes want een oudere heer uit onze buurt, in 't gemeen aangesproken met "Opa" heeft er kennis gemaakt met een iets jonger buurvrouwje uit de Pr. Hendrikstraat en sindsdien is er wel degelijk sprake van verkering. U begrijpt dat de integerheid ons gebiedt hier niet verder over uit te weiden. De volgende vergadering van onze vereniging vindt plaats op vrijdag 11 feb. 1977 in de Stoffenschuur in de H. Geeststraat vanaf tien over acht. Hebt ook u behoefte aan een levenspartner, aan wat gezelligheid, dan moet u beslist komen.

Een tweede projekt is de onderafdeling "U Schrijft, Wij Lezen", een penclub. Meer hierover in de volgende buurtkrant. Tenslotte willen wij van IN & OM elke maand wat ruimte beschikbaar stellen voor trieste gevallen die misschien dank zij onze tussenkomst geholpen kunnen worden. Een eerste triest geval vindt u al direkt op deze pagina's.

Wij hopen met deze opzet te komen tot een betere kommunikatie binnen onze wijk, alhoewel wij beseffen dat opmerkelijk resultaat voorlopig niet verwacht hoeft te worden.

buurt in beweging

VERSE MIDDENSTAND

Wim van der Mark

Er is weer eens flink wat beweging geweest in de middenstand in onze buurt. Een volledige opsomming van alle gebeurtenissen geven we niet, daar is de ruimte te klein voor, enkele punten willen we toch even aanstippen. Allereerst fotozaak Cossen-Smit. Deze zaak vertrekt uit het pand boven het Klein Café en strijkt neer op de hoek van de Willemstraat en het Wilhelminaplein. Een precieze openingsdatum is nog niet bekend. Ook het Klein Café gaat veranderen. Niet veel maar wel wat. Willem-Smit trekt er een stuk bij aan, zodat er een soort van koffiehoekje ontstaat. Diverse "stunts" staan er op zijn programma. Later meer hierover. Ook de Pr. Hendrikstraat is een winkeltje rijker geworden. De fam. Wintemans heeft de handen uit de mouwen gestoken en verkoopt bij tijd en wijle zelfgemaakte kinderkleertjes. Naam van de zaak: Kik.

Op de Kleine Berg, naast de beruchte panden van heer Marx, heeft zich een platenhandel gevestigd. De eerste in onze buurt. Ook zijn daar geluidsinstallaties te huur. Wat meer aandacht voor 't Harlekijntje in de Bergstraat. We maakten een praatje met firmante Dorothé Vrijdag, inderdaad familie van de grote drukker. Sinds half januari is het Harlekijntje open. Ze verkopen daar nieuwe en gedragen dames- en kinderkleding. Oma jurken dus, en wat dies meer zij. Dorothé: Die kleren maken we voor een groot gedeelte zelf. Ik, mijn compagnon Sarie Lambregtse en nog een aantal anderen. Verder proberen we hier keramiek aan de man te brengen. Ik zit eigenlijk in de keramiek. Ik geef daar ook les in. Een tijd geleden zaten we in het pand onder het Eindhovens Dagblad. Maar daar moesten we zoveel aan huur opbrengen, dat we ons doel

voorbijschoten. Nu hopen we dat anders te doen. Ik wil genoeg tijd overhouden om kleren te maken, keramiek te vervaardigen. Het moet een beetje gezellig blijven. Het is de bedoeling dat Dorothé met dit zaakje de kost gaat verdienen. Nu klinkt dat misschien wat vreemd, maar je zou je ook kunnen voorstellen dat iemand die toch al safe zit wat betreft geld, als hobby er een winkeltje op na houdt. Zo niet Dorothé en Sarie. Dorothé: In de zeer naaste toekomst, als we even draaien, hopen we in onze winkel demonstraties te kunnen gaan geven over pottenbakken, werken met een spinnewiel en dat soort dingen. De mensen kun-

nen bij ons ook zelf aan de gang. We hebben hier een spinnewiel staan, een leer-machine, een stikmachine en een pottenbakkersschijf. Kijk, dat is nog eens een winkeltje waar je wat mee kunt doen. Iets minder creatief, maar daarom niet minder welkom, gaat de Schoenwereld te werk. De Schoenwereld is gevestigd in het pand waarin eens boekhandel Jonkers zat. Het is nog maar een jonge organisatie. Oorspronkelijk bestond er alleen maar een fabriek. In Kaatsheuvel, midden in schoenenland dus. Maar omdat

WIJNHANDEL GOMMERS,
VOOR BETERE WIJN
MOET U BIJ WIJNHANDEL
GOMMERS ZIJN

TEL: 040-24704

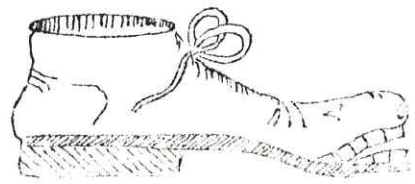

DE GULE BOTTELIER
ALLES ONDER DE KURK

WILLEM DE ZWIGERSTR 2

de fabrikage van schoenen steeds minder aantrekkelijk wordt vanwege de goedkope schoenen die uit Italië, Brazilië, Spanje en Roemenië komen, hebben de mensen van de schoenwereld, drie heren Van der Wouw en één kompanon, het akcent van hun bedrijf wat verplaatst naar de handel. We spraken met de man die in Eindhoven de zaak op poten gezet heeft, heer Van der Wouw, een zakenman met een ontwapenend Ketsheuvels akcent.

We hebben onze organisatie Schoenwereld genoemd, zo vertelt de firmant, omdat wij zelf alles doen. We maken dus zelf schoenen, we importeren ze zelf en verkopen ze ook nog eens. Alles onder één dak. Wij adverteren met de slagzin: de goedkoopste. Wat wij willen is een betaalbaar schoentje op de markt brengen. Door onze manier van werken en inkopen, kunnen wij dat ook. Kost een fatsoenlijk paar schoenen in de stad zo'n honderd gulden, bij ons krijg je voor dat bedrag zeg maar drie paar.

In Kaatsheuvel staat, zoals gezegd, het moederbedrijf van de organisatie. Allereerst de fabriek, die al dertig jaar draait, maar sinds een half jaar ook de eerste winkel van de Schoenwereld, met een opp. van 6000 vierkante meters. Ondanks hevige concurrentie van andere schoengiganten draait de zaak toch leuk. De vestiging in Eindhoven is de eerste uitbreiding van de nog jonge Schoenwereld.

Van der Wouw: Wij gaan niet werken met dure reclameakties zoals sommige andere bedrijven. Uiteindelijk is het toch weer de konsument die dergelijke geldverslindende activiteiten moet betalen. Dat geld houden we liever in eigen portemonnee of in die van de klant. Ik denk dat we het vooral van de mond-op-mond-reclame moeten hebben. Wij willen een tevreden klant hebben die met 'n goei schoentje de deur uit gaat en die een jaar later opnieuw bij ons komt kopen. Dan krijg je vanzelf een naam.

Behalve schoenen verkoopt de schoenwereld ook tassen, pantoffels, laarzen en koffers. Nu ligt er ook nog sperigoed in de bakken, maar dat gaat er binnenkant uit. De Schoenwereld ziet daar niet veel

meer in. Ook de broeken die nu in de winkel hangen, verdwijnen weer uit het assortiment. Uit ervaring heeft de Schoenwereld geleerd dat die dingen moeilijk te verenigen zijn met schoeisel. Tenslotte nog even iets over de etalage, die nu nog dicht gekalkt is. Dit is slechts een noodmaatregel geweest omdat de etalage niet op tijd klaar was en de winkel i.v.m. de uitverkoop open moest. Zo spoedig mogelijk wordt de uitstakast op orde gebracht zodat ook voorbijgangers een blik in de winkel kunnen werpen.

nieuwe buurtgenoten

In twee buurtgezinnen heeft een blijde gebeurtenis plaatsgevonden, een gebeurtenis waar erg lang naar uitgekeken was, waar erg op gehoopt was. In december kregen Liesje de Leeuw en Jan Smeets uit de Pr. Hendrikstraat een dochter, in Januari Hans Timmerman en Margriet van der Zijde eveneens een dochter. Het ietwat

nostalgies element is nog steeds niet verdwenen uit onze kontreiën, want beide schepselen werden Klaartje genoemd. Wij allen hopen dat de Klaartjes een gelukkig leven zullen hebben. De geneenheid die hun ouders ongetwijfeld voor hun walfen hebben, is de beste walf voor.

**hier
eindhoven**

**hier
marietje**

netty

Deze maand, lieve lezers, geen rubriek van Tante Marietje Op Zoek Naar De Verloren Tijd, wegens omstandigheden die bekend verondersteld mogen worden. Volgende maand zal het gaan over onze grote kunstenaress Netty Michels.

hans

Met genoegen wil ik een compliment maken over de rubriek "Mee Skup En Spai" van Hans Timmerman. Telkens wanneer ik deze rubriek lees, denk ik bij mezelf: ik hoop maar dat iedereen er belang in stelt. Er staat zoveel moois in over de natuur, hoe alles in zijn werk gaat. Het is met zoveel liefde en vakmanschap geschreven, dat het duidelijk is dat de schrijver iemand is die respect heeft voor alles wat leeft en groeit en bloeit. Hartelijk dank, Hans, mede namens meerdere bewonderaars.

maria

Wie kent Maria met de grote St. Bernhard-hond niet. Ze heeft gewoond boven de broodjeswinkel op de hoek van de Kl. Berg en de H. Geeststraat. Maria is voor een half jaar vertrokken naar Noorwegen om de taal en de gewoontes van het land te leren kennen. Ze past daar op een baby.

In een brief die Maria naar ons geschreven heeft, laat ze blijken dat ze het erg fijn zou vinden als ze eens wat informatie uit de buurt zou krijgen. Ze mist de gewone gang van zaken.

Wie wil Maria eens een briefje schrijven? U kunt rekenen op een brief terug met veel informatie over het mooie Noorwegen. U kunt schrijven naar:
Maria Manders
p/a Börd-Aas Pasken 7460
Røros NORGE.

sjel

Ome Sjel laat iedereen uit de buurt groeten vanuit het Catharinaziekenhuis, kamer 508. Het zal nog wel enige tijd duren voordat hij hersteld is. Liever nu nog geen bezoek, Ome Sjel is nog te zwak. Later zeer gaarne.

**JAZZCLUB
WILHELMINA**

*Cafe
Wilhelmina*

WILHELMINASTRAAT 10 EINDHOVEN TEL 447
286

viert ook karnaval

en jij?

Een vervolgverhaal over griep en andere ziektes.

griep en zo **margriet van der zijde**

In de vorige buurtkrant schreef Marlies de Haas een stukje over griep, hierop wil ik aansluiten met een vervolgverhaal over de oorzaken van ziektes.

Bij ziekte denken we altijd aan iets dat zo maar over ons komt, waar je zelf geen schuld aan hebt; de één krijgt het wel en de andere niet, het is net als een lot uit de loterij, een kwestie van geluk of pech hebben. Dit is een onjuiste gedachtengang, die echter bij ieder erin gehamerd is en moeilijk eruit te krijgen is. Je bent zelf (of bij kinderen de ouders) voor het allergrootste gedeelte zelf verantwoordelijk voor en schuld aan het ontstaan van ziektes. Ziekte is een sein van het lichaam, zij wil ons d.m.v. een ziekte waarschuwen dat er iets mis is met ons lichaam en dat het tijd

wordt om na te denken wat wij dan wel fout gedaan hebben. Helaas wordt bijna iedere ziekte meteen onderdrukt door onze heren "genezers", met als gevolg dat wij niet de tijd krijgen om na te denken. Iedere ziekte heeft zin. Je kunt het ook beschouwen als een poging om de disharmonie die ontstaan is in het lichaam op te heffen. Bij onderdrukking van de ziekte bv. door antibioticum krijgt het lichaam niet de kans deze disharmonie op te heffen met als gevolg dat de ziekte in het lichaam blijft (alleen merk je het op dat moment niet). De ziekte zal zich echter na korte tijd weer openbaren, de ziekte wordt dan weer onderdrukt en zo gaan wij maar door. Een voorbeeld om dit te verduidelijken is: de kinderen van te-

genwoordig zijn bijna konstant ziek, ze zijn verkouden, hebben oorkeel-neus-ontsteking of bronchitis. De moeders snellen naar de dokter en die geven iedere keer onderdrukingsmiddelen, het kind lijkt na deze behandeling beter maar wat zien we na enkele maanden, het kind wordt weer ziek. Zo blijven we maar aan het sukkelen. Ik merk hier in onze buurt dat de moeders deze ziektes van de kinderen slikken alsof het zoete koek is. Ik ben hier nog geen enkele moeder tegengekomen die aan het denken slaat en bij zichzelf nagaat of er misschien dingen zijn die zij fout doen, het komt zelfs niet in hun hoofd op

om de schuld bij hen zelf te zoeken. Het enige waar men misschien aan denkt is dat het komt omdat zij hun kleine geen muts op hebben gegeven. Dit is natuurlijk een belachelijke redenering, want een gezond kind hoeft geen muts op.

Wat kan ik dan fout gedaan hebben zullen misschien enkele moeders zich afvragen. In de komende artikelen wil ik hier verder op in gaan, wel wil ik enkele dingen noemen in de hoop dat dat tot nadenken stemt:

- Marlies moemde al in haar artikel dat vit. C belangrijk is bij voorkoming van griep. Deze vitaminen zitten vooral in rauwe groenten. Welke moeder geeft haar gezin iedere dag een rauwkostschotel? Men kookt de groenten zo lang dat er geen vitaminen meer in de groentes zitten, ze zitten in het water dat we helaas afgieten en die dode groentes geven we onze kinderen.

- Welke ouders houden zoveel van hun kinderen

dat ze het roken voor hen opgeven? Dit mag dan wel cru klinken, bovendien heb ik nu misschien veel ouders heledigd, sorry moeders en vaders !!

Een wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat longontsteking en bronchitis in het eerste levensjaar voorkwam bij: 7,8% van de kinderen van wie geen der ouders rookte; 11,4% wanneer een van de ouders rookte; 17,6% wanneer beide ouders roken. En dan de moeders die blijven roken terwijl ze in verwachting zijn. Afgelopen zaterdag stond daar nog een stukje over in de krant; baby's van rokende zwangere moeders zijn zwakker dan kinderen van moeders die na de 4e maand zijn opgehouden met roken. Dus moeders... het is nog niet te laat om op te houden!!!! Velen zullen nu zeggen, jij hebt makkelijk kletsen, jij rookt niet, dus jij weet niet hoe moeilijk het is om op te houden. Ik rook sinds 3 jaar niet meer en ik ben een verwoed kettingrookster geweest van mijn 14 jaar

tot mijn 27 jaar. Maar ik wilde persé ophouden met roken en als je persé wilt dan lukt het ook. Wordt vervolgd.

GROTE BERG 66
VAN **BAKEL**

SPECIALZAAK IN
- GROENTEN & FRUIT
- DELICATESSEN

TEL 445222
VAN **BAKEL**

DAGELIJKS VEILING
AANVOER VAN GROENTEN
EN FRUIT ALLES PAKKLAAR

RIJSCHOOL

VAN GEMERT

PR HENDRIKSTR 31
TEL 445713

FOTO GOSSEN-SMIT

VOOR ONTWIKKELEN EN AFDrukKEN,
PAS-EN PORTRETFOTO'S, REPORTAGES.
BINNENKORT KUNNEN WIJ U
VERWELKOMEN IN ONS NIEUWE
PAND OP HOEK WILLEMSTRAAT -
WILHELMINAPLEIN.

**EEN GOED ADRES
VOOR BLOEMEN**

insuline

WILLEMSTR. 43B

TEL: 440001

Het geval van het Von-
derkwartier is een uit-
stekend voorbeeld van
hetgeen bedoeld wordt.
De gemeente besluit
tot de aanleg van een
weg tegen het bestem-
mingsplan (dus tegen de
wet) in. Verontwaardigde
bewoners die zo'n weg
niet willen, protesteren
bij de gemeente. Doch de
gemeente is van plan
haar zin door te drij-
ven en als laatste red-
middel spant de buurt
een kort geding aan.
De bewoners winnen het
proces en men zou ge-
negen zijn de zaak als
afgehandeld te beschou-
wen. Maar nee, de gemeen-
te gaat in hoger beroep
en het geheel wordt
zelfs voor het Hof uit-
gevochten. De buurt wordt
steeds in het gelijk ge-
steld. Recht is geschied
zult U misschien den-
ken, maar onder tussen
zitten de bewoners wel
met een hoge schuld aan
de advocaat. Dit alle-
maal als gevolg van
een "foutje" van de ge-
meente (die daarbij te-
vens haar advocaatkos-
ten (= ons belastinggeld)
had kunnen besparen
door op het rechte pad
te blijven).

" FOUTJES "

R. VD. VELDEN

Normaliter is het voor ons Nederlanders alle-
maal 'geregeld' als er iets gebeurt of gebeuren
moet. We kennen vele van die instanties, gemeente's,
gemeentelijke sociale diensten, ziekenfonds, enz.
Dat deze organisaties wel eens 'foutjes' maken
die diep menselijk leed tot gevolg kunnen hebben,
willen we in dit artikel voornamelijk aan de
hand van voorbeelden verduidelijken.

Een ander voorbeeld be-
treft onze welbekende
'Ome Sjel' van Helvoort,
die al jaren vanuit zijn
rolstcel de buurt in
haar activiteiten
steunt. Wat is er gebeurd?
Oktober 1975 stelt het
Revalidatie Centrum
Eindhoven een eisenpak-
ket op over de veran-
deringen die het huis
moet ondergaan, opdat
ook Ome Sjel zijn eigen
huis normaal kan ge-
bruiken. Om enkele din-
gen te noemen; het weg-
halen van drempels,
het aanbrengen van een
bruikbare douche en
wat zeer belangrijk is
er moet een slaapkamer
op de begane grond kom-
men. Zodat hij niet elke
keer de trap opgedra-
gen heeft te worden.

Dit eisenpakket wordt
gestuurd naar de Werk-
groep Woningaanpassin-
gen. Gehandicapten die
de zaak verder behan-
delt. Hetgeen inhoudt
het opstellen van een
schetsplan, het laten
maken van tekeningen,
het aanvragen van een
offerte, vervolgens het
op de offerte aanvragen
van subsidie en tot
slot de verbouwing la-
ten uitvoeren.
Door een "foutje" is
het geval v. Helvoort
vertraagd en is men
pas aan de slag gegaan.
Op het moment dat de
gegevens nagetrokken
werden had men 'al' een
schetsplan opgesteld.
Wel moet eerlijkheids-
halve gezegd worden
dat men bij de werkgroep
(W.W.G.) zelf geschrok-

ken is van de lange ver-
traging en heeft toe-
gezegd te proberen alles
zo snel mogelijk te doen
verlopen. Maar vanwege
de ingrijpende verande-
ringen moet de subsidie
waarschijnlijk in Den
Haag aangevraagd worden
waardoor een en ander
misschien zelfs nog on-
geveer 8 maanden kan
vergen.

Ome Sjel, hoewel invali-
de, moet nog steeds
trapjes op en trapjes
af.

Dat hij hierbij reeds
enkele male ten val is
gekomen mag dan ock
geen verwondering wek-
ken. De laatste maal is
hij echter dusdanig ten
val gekomen dat een
operatie niet vermeden
kan worden en momen-
teel verblijft hij voor
lange tijd in het zien-
kenhuis.

Zonder vertraging had
dit waarschijnlijk nooit
kunnen gebeuren.
Misschien ten overvloede,
wil ik er op wijzen
dat wij allemaal weleens
fouten maken. Waar ge-
hakt wordt, vallen
spaanders, niet waar?
Maar als foutjes zulke
gevolgen kunnen hebben,
is voorzichtigheid ge-

**Lief meisje
zoekt redelijke
kamer.
m. spierings
h. geeststr. 66**

**WAAR WAS
UW**

ADVERTENTIE ?

**voor bloemen
en planten**

**DE
BLOE-
MENHAL**

st. catherinestr. 55

CAFÉ 'KNAK'

GEOPEND VANAF 10.30 U.
BILJART AANWEZIG
GROTE BERG 6

U WEET HET TOCH OOK !

ELKE DAG HEERLUK VERS
BROOD EN EEN RUIE SORTERING
BANKET
ALLES UIT EIGEN BAKKERIJ
BROOD-EN BANKETBAKKERIJ

HENRY ^v/_o REE
KLEINE BERG 75

versterkingsmiddelen

m. de haas

Ons beste verdedigingsmiddel tegen ziekten is gezond bloed, dat rijk is aan rode bloedlichaampjes; als de bloedsomloop actief en regelmatig is, waarborgt een dergelijk gezond bloed de voeding van de verschillende organen. Anemie is de medische term voor bloedarmoede; het woord is samengesteld uit 2 griekse woorden, nl. an (=zonder) en haemia (=bloed). Dit is echter niet helemaal juist, omdat de patiënt de normale hoeveelheid bloed bezit, maar de samenstelling van het bloed niet normaal is met betrekking tot de erythrocyten (rode bloedlichaampjes). Deze afwijking kan het aantal rode bloedlichaampjes per bv. kubieke millimeter betreffen, maar ook kan het een te geringe concentratie van hemoglobine in de rode bloedlichaampjes betekenen.

Hemoglobine is opgebouwd uit stikstof en

ijzer, waaruit weer blijkt hoe belangrijk ijzer voor ons lichaam is; een ijzertekort is in het algemeen weer snel aan te vullen, behalve wanneer de absorptie verstoord is, zoals bij mensen, die een maagoperatie gehad hebben. Bloedarmoede door ijzergebrek kan dus optreden bij:

- resorptie van ijzer;
- door gebruik van ijzerarm voedsel;
- bij bloedverlies;
- bij extra behoefte aan ijzer, bv. tijdens de zwangerschap.

Is de oorzaak een te ijzerarm voedsel, dan kan extra ijzer worden toegediend in de vorm van een goed resorbeerbaar tweewaardig (ferro) apparaat. Na orale toediening begint de kringloop

van het ijzer in het lichaam met opname in de dunne darm, waarna het door het bloed wordt getransporteerd, tijdens welk transport het door een enzym wordt omgezet in driewaardig ijzer (ferri). Wanneer het bloed verzadigd is van ijzer, wordt het restant afgezet in de lever, de kl. ier, die de ijzerstofwisseling in het lichaam regelt.

Onder normale omstandigheden heeft het menselijk lichaam ongeveer 15 mg ijzer per dag als aanvulling nodig. Men kan echter ook te veel ijzer tot zich nemen; als maximale dosis voor volwassenen geldt 300 mg per dag; grotere hoeveelheden kunnen irritatieverschijnselen van de darm veroorzaken. Aangezien ijzer snel oxydeert, moeten er reducerende stoffen aan het ijzerpreparaat worden toegevoegd in de vorm van bv. glucose of vitamine C. Een ander belangrijk middel is vitamine B12, het cyanocobalamine, waarin het element cobalt een rol speelt. Een zeer be-

langrijke vorm van bloedarmoede wordt genoemd de kwaadaardige of pernicieuze anemie. Men noemde deze vorm kwaadaardig, omdat de pernicieuze anemie nog niet zo lang geleden iedere poging tot genezing weerstond. In een dergelijk geval zijn grootte en vorm van de rode bloedlichaampjes aanzienlijk anders dan in normaal bloed. Wanneer deze vorm van anemie niet door een arts behandeld wordt, kan dit noodlottig voor de patiënt zijn!

Eiwitten, koolhydraten, vetten en zouten zijn de belangrijkste grondstoffen van ons voedsel, maar daarmee zijn we er niet. Ook vitamines en mineralen, de z.g. "sporenelementen" zijn onmisbaar. Men kan hierbij niet recht spreken over "de macht van het kleine", omdat ons lichaam er slechts tienden van milligrammen van nodig heeft. De sporenelementen verschaffen aan het lichaam geen energie, maar ten dele de bouwstoffen en de zagen wat nodig is om de lichaamsprocessen tot stand te brengen. Men kan ze dus beschouwen als katalysatoren, dus stoffen, die bepaalde chemische processen in het lichaam versnellen. Eiwitten of proteïnen zijn stoffen, die op grote schaal worden aangetroffen in het planten- en dierenrijk. Proteïne is een belangrijk bestanddeel van het proteïen, waaruit alle dierlijke cellen zijn opgebouwd en het is een de stof, die de cellen zelf maken. Bij de planten zijn de eiwitten het leven-

de gedeelte in en tussen de cellen. Worden de eiwitten van het levende dier of de levende plant gescheiden, dan bewegen zij snel of vallen uiteen, maar zij kunnen geruime tijd bij lage temperatuur worden bewaard. Eiwitten hebben een zeer ingewikkelde chemische structuur en verschillen onderling ook nog van elkaar. Koolhydraten en vetten bestaan uit koolstof, waterstof en zuurstof; eiwitten bevatten bovendien nog stikstof en dikwijls ook nog fosfor en

zwavel. Koolhydraten en vetten zijn dus niet in staat om in het lichaam het benbruite eiwit der cellen te vervangen, want alleen eiwit is in staat in het voedsel de voor cellen onmisbare opbouwmaterialen te leveren. De vitamines eiwitten dus vooral in vlees, vis, eieren, melk, kaas, zeevoedsel en peulvruchten. Eiwit is over het hoofd geziende ontledingsproducten van eiwit zijn ter dake gicing of altemin schadelijk voor het lichaam. Deze producten moeten dus door de nieren en de darmen worden verwijderd, wat

vooral bij oudere mensen een overbelasting van deze organen kan betekenen.

Enzymen, de stoffen, die alle stofwisselingsprocessen in het lichaam mogelijk maken, zijn eveneens eiwitten.

In verschillende versterkingspreparaten treffen we glucose aan. Glucose is een z.g. enkelvoudige suiker of monosaccharide; onze gewone consumptiesuiker is een tweevoudige suiker, n.l. een disaccharide, opgebouwd uit glucose en fructose. Bloedaardige zetmeelrijke voedels zoals aardappelen en granen, zijn een rijke bron van glucose in samengestelde vorm; ook natuurrhoring bevat 30% tot 50% glucose. Door het nuttigen van deze producten wordt het zetmeel in het lichaam omgezet in glucose of druivesuiker, dat dan in de lever wordt opgeslagen in de vorm van glycogeen; het glycogeen wordt wanneer dit nodig is, door de lever naar de spieren getransporteerd om daar als energiebron te kunnen dienen.

pr. hendrikstraat WAKKER WORDEN !!!

Op woensdagavond 26 jan. werd ten huize van René Klunder een straatvergadering gehouden voor de Pr. Hendrikstraat. De opkomst was - zoals gewoonlijk - niet al te groot, maar toch werden enkele belangrijke zaken behandeld en werden diverse acties gepland. Straatvertegenwoordigershulpje René heeft er een verslag van gemaakt.

De volgende punten, lezers, zijn aan de orde gekomen en min of meer uitvoerig besproken.

-Het Eenrichtingsverkeer in De Pr. Hendrikstraat.

We willen graag dit eenrichtingsverkeer voor (brom) fietsers opheffen. Velen storen er zich toch al niet aan en het zou veel handiger wezen. Nu worden nog regelmatig bekeuringen uitgedeeld. Er wordt uitgekeken naar een bardje "Uitgezonderd (Brom)-Fietsers" dat we dan zelf aan het paaltje zullen schroeven.

-De Parkeerproblemen.

Regelmatig zetten diverse onnadenkende automobilisten hun vervoersmiddelen dwars over de stoep. Om dit te voorkomen zullen we op zeer korte termijn, in navolging van de St. Catharinastraat, op de uithangmen paaltjes plaatsen. Dit

geeft bovendien een betere bescherming voor de bomen, die nu soms slachtoffer dreigen te worden van de bumpercultuur. Als ekstra bescherming voor onze houderige vrienden willen we ook ijzeren rekken rond de stammen plaatsen.

Nog even de paaltjes : er wordt nu bekeken hoeveel er nodig zijn en hoeveel ze gaan kosten. Binnen nu en enkele weken kunnen we dan met veel vrijwilligers "mee skup en spoai" aan de gang gaan. U hoort er spoedig meer van ! In een brief aan de gemeente, daarover straks meer, zullen we meteen schrijven over de foutparkeeders die nu ongehinderd hun gang kunnen gaan. -Drempels in de straat.

Om de snelheid waarmee bepaalde auto's de straat doorscheuren te temperen zullen er verkeersdrempels aangelegd moeten worden. Ook hierover

wordt de gemeente aangeschreven.

-De wilde katten.

Veel mensen blijken last te hebben van al dan niet wilde katten, die zich vooral in de tuinen tussen de H. Geeststr. en de Pr. Hendrikstr. ophouden. Het krolse lawaai van deze beesten houdt vele mensen uit de slaap. Hiertegen valt prakties niets te doen. Eigenaren van katten worden dan ook opgeroepen hun beesten meer als huisdier op te voeden, daarvoor de levensduur van hun lievelingen niet ingestaan kan worden vanwege allerlei individuele acties.

-Het Pr. Hendrikpark.

Ons parkje is velen een doorn in het oog. Zelf kunnen we er nauwelijks iets aan doen, omdat ons de middelen ontbreken. Aan de gemeente zal dringend gevraagd worden het parkje wat op te knappen. Het minste is al alles, op de bomen na, te egaliseren, om vervolgens er grind te storten of een sierbestrating aan te brengen, zoals ook gebeurd is tegenover Piet van Kuyk. Ook zal gevraagd worden om meer verlichting.

-Parkeerterrein.

Onlangs is een van de Wilhelminapleinpanden verkocht. Een aanzienlijke tuin die erachter ligt en die uitmondt op

de Pr. Hendrikstr. zal tot parkeerterrein verbouwd worden. Er zal bekeken worden hoeveel overlast deze uitrit de omwonenden zal bezorgen. Tevens wordt aan de gemeente gevraagd of dergelijke ondernemingen zomaar ongestraft doorgang kunnen vinden.

-Een Brief Aan De Gemeente
In deze brief komen behalve de al genoemde punten ook nog de onderstaande zaken aan de orde.

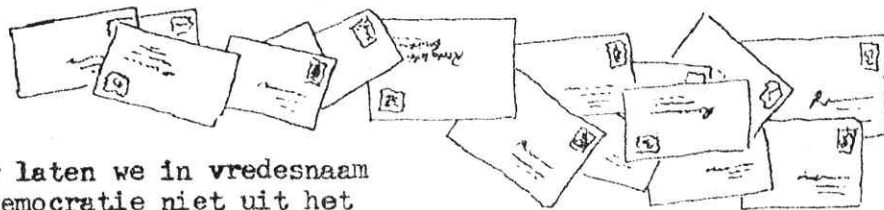
Waar blijft in 's hemelsnaam de uitvoering van de nota Woon- & Leeffunctie voor onze buurt? Deze nota zou er voor zorgen dat het een woonbuurt wordt hier, maar wat zien we : steeds meer bedrijven en kantoren komen erbij of breiden zich uit. Denk alleen al eens aan het Treffinaterrein. Zoals u ziet zijn er nogal wat dingen die gedaan kunnen (moeten) worden. Dat zal zeker lukken, helomaal als de gemeente zich van haar goede zijde laat zien.

Laten we hopen dat onze brief in ieder geval iets uithaalt. Tot slot : alle ideeën en wensen die u hebt ten aanzien van de straat kunt u mondeling of schriftelijk, anoniem of met foto erbij, bezorgen bij de straatvertegenwoordiger : Martin vd Vorst op nr. 41 of René Klunder op nr. 173.

brieven

EVEN BIJPRATEN OVER BUURT-
ACTIES

Een buurt als de onze blijft vrijwel voortdurend in beweging. Verschillende soorten beweging, ook bewegingen van uiteenlopende kwaliteit. Allereerst is daar natuurlijk het grote verloop van studenten. De heren beursjagers komen en gaan. Een beetje rust is slechts zelden bij hen te vinden. Ze zijn jong en hebben, zoals mijn moeder dat vroeger onparlementair uitdrukte "de bibber in de britse". Ach, nu is dat nog niet erg. Wat kwalijker is, is dat men tegenwoordig in staat gesteld wordt "de nieuwe student" uit te handelen en dat op onze kosten. Maar goed, dat is een ander onderwerp waarover ik bij gelegenheid nog het nodige zeggen zal. In ieder geval: studenten in de buurt is beweging in de buurt. Maar waar ik het deze keer graag over zou willen hebben, is de beweeglijkheid van diverse actiecomités. Ik zal de laatste zijn om te ontdekken dat één en ander niet voor verbetering vatbaar zou kunnen zijn.

Maar laten we in vredesnaam de democratie niet uit het oog verliezen.

Zoveel mensen, zoveel zinnen. Uiteindelijk moeten we met z'n dertien miljoenen op een klein stukje grond leven en een kleine minderheid kan nu eenmaal niet koste wat kost haar zin doordrijven. De democratie is geschapen om in onderling overleg het beste ervan te maken.

Maar als ik bij tijd en wijle diverse actiecomités of buurtverenigingen aan het werk zie, houd ik wel eens mijn oude hart vast. Zoals die mensen de democratie met derlui voeten vertrapten, daar lusten de honden geen brood van. Ik neem als voorbeeld de in onze buurt al zo lang slepende kwestie van het Treffina-terrein. Een hele tijd lang, en dan praten we in termijnen van jaren, hebben de diverse geïnteresseerden de belangen tegen elkaar afgewogen. En ik meen het als ik zeg dat ik respect heb voor de jongens van het buurtcomité, die met zoveel ijver zich ingezet hebben.

Maar eveneens begrijp ik de heer Marx, wiens geduld bijna

onuitputtelijk geweest is. We moeten niet uit het oog verliezen dat de heer Marx, in tegenstelling tot de actievoerders, niet van een beurs kan leven. Hij moet voor zichzelf en voor zijn vele werknemers de kost verdienen. Een zaak als de zijne heeft uitbreiding nodig. Hij kan maar niet door blijven gaan met de zaak op de lange baan te schuiven. Mensen, gezamenlijk zijn we gekomen tot de oplossing. Niet alles is gegaan zoals iedereen het gewent had. De schatkist van gemeente en rijk is niet onuitputtelijk en ergens moet er een grens zijn.

We moeten ons neerleggen bij de democratisch genomen beslissing en niet eindeloos door blijven drammen. Het Treffina-terrein zal bebouwd worden. Voor sommigen is dat jammer, maar niet iedereen kan altijd zijn wensen vervuld zien. Laten we daar eens wat meer aan denken!

De Stille Toeschouwer

OME SJEL

Ome Sjel dankt alle buurtbewoners die hebben bijgedragen in het mooie cadeau dat hij in het ziekenhuis mocht ontvangen. Ome Sjel zal dit nooit vergeten. Het heeft hem enorm goed gedaan. Nogmaals, hartelijk dank, allemaal!

Kamer 508
Catharinaziekenhuis

NOLDA

Het doek is gevallen over een buurt drama dat aan bijna iedereen ongemerkt voorbij gegaan is. Nolda, bekend o.a. van het buurtfeest, is onder kuraatele gesteld, wat zo ongeveer inhoudt dat zij achter een bepaalde deur verdwijnt. Dit betekent dat wij haar niet meer door onze buurt zullen zien wandelen. Voor Ome Harrie, alias Opa Batenburg, betekent dat het einde van een kortstondig maar goed kosthuis. Familie van Nolda, waarschijnlijk be-lust op haar vrij kostbare inboedel, heeft daar zorg voor gedragen. Wat kunnen wij anders doen dan zwijgend toekijken. Zwijgend maar ook een beetje verbitterd. Nolda, hou je taal, menske.

Johan

kort verhaal

Volhouden jongen, waren de laatste woorden geweest van de kursusleider. De aanhouder wint. Hij had hem de hand toegestoken. Johan had die stevig willen drukken maar greep mis zodat hij slechts drie vingers van de kursusleider beetgepakt had. Dat was vervelend geweest, een onhandigheidje. Maar de woorden van de kursusleider zou hij niet vergeten. Volhouden! Hij had altijd onzeker geleefd, zich vaak onhandig gevoeld en daardoor gedroeg hij zich ook onhandig. Maar nu, nu hij de cursus achter de rug had, zou alles anders worden. Ten dele was dat al gelukt.

Johan Hoekema, negen en twintig jaren oud, was nu handelsreiziger in kosmetiese en aanverwante artikelen. Voorlopig nog te voet, maar, zo had de chef van de afdeling gezegd, als hij goed zijn best zou blijven doen, dan zou hij een fiets kunnen krijgen. Van de zaak, meneer! En die mocht hij dan ook in de avonduren gebruiken als hij niet voor de zaak op pad moest. Vellema, die de Noorderwijk deed, had er al

één. Een fonkelnieuwe Fongers met knijpremmen en op de kettingkast geschilderd: Bramstra Voor Al Uw Kosmetische Artikelen. Dat stond goed, zo'n fiets onder je derrière. Eens zou ook zijn tijd komen.

Hè, wat was dat nu vervelend. Nu stapte hij in een grote hondedrol die een kring van een lond daar zo juist neergelegd had. En dat terwijl hij nog naar Drogisterij De Gapende Lacher moest. Die lui waren toch altijd zo precies. Bovendien zou het een mooie reklame zijn voor de firma Bramstra, een vertegenwoordiger met de kwalijke geur van een platgetrapte drol om zich heen!

Hij liep naar de stoeprand toe en schraapte met zijn zolen langs de trottoirband. Plotseling werd een deur achter hem opengetrokken. Pedon jongeheer, klonk een krakerige stem. Ik zou het persoonlijk zeer op prijs stellen als je dergelijke rotsool bij je eigen op de stoep zou willen afvegen. Nu flink zijn, dacht Johan, niet aarzelen. Meteen een grote mond, meteen dat oude

vrouwtje overdonderen. Wat zei de kursusleider ook al weer? De eerste klap is een daalder waard. Die eerste klap zou hij geven.

Terwijl hij zich minzaam om draaide zei hij hard: mevrouw, bemoeit u zich alstublieft met uw eigen zaken. Ik zou mij per ongeluk Toen zag hij wie er in de deuropening stond. Het was mevrouw Klaversma, een oude vriendin van zijn moeder. Hè wat vervelend, dacht hij, die grote mond kan ik nu ook wel vergeten.

Het spijt me, zei hij vriendelijk, het beeld van zijn eigen moeder, die niet mals was, voor ogen halend. Maar als u een bezem hebt, en misschien wat water. Achter de oude mevrouw Klaversma aan liep hij het huis binnen, vergetend dat zijn schoenzolen nog niet geheel gereinigd waren. Daar kwam hij achter toen hij, gewapend met een harde boender en een emmer water, terug liep naar de voordeur. Door de hele gang lagen resten poep. Snel liet hij zich op zijn knieën zakken en probeerde met de borstel de plekken weg te krijgen, voordat de oude mevrouw Klaversma het gezien zou hebben. Het lukte maar ten dele. Vervolgens liep hij naar de stoeprand en reinigde ook die. Zijn

knieën waren stoffig geworden. Een mooie zaak, dacht hij, straks bij de Gapende Lacher naar binnen stappen met vieze knieën. Had ik

vanmorgen maar mijn lange broek aangetrokken. Maar ja, het was zo mooi weer! Nou ja, dan straks maar proberen met wat spuug de vuiligheid weg te krijgen.

Mevrouw Klaversma had in de keuken onderwijl een potje koffie gezet. Je drinkt toch wel een koppie mee? vroeg ze toen Johan de emmer in de gootsteen leegde. Hij wilde tegenwerpingen maken, maar voelde de strenge ogen van zijn moeder tot in zijn ziel door dringen. Zijn moeder stond zeer op beleefdheid. Graag, zei hij daarom dan ook maar. De jongeheer houdt natuurlijk van vellen, zei de oude mevrouw Klaversma terwijl ze een drab van drie dagen in Johans kopje schepte, nog voordat hij haar op beleefde wijze van het tegendeel had kunnen overtuigen. Met zijn ogen dicht probeerde hij de grauwe inhoud van het kopje naar binnen te gieten. Ook dat nog, dacht hij, de suiker vergeten. Mevrouw Klaversma was naar binnen verdwenen. Nergens zag hij de suikerpot staan. Toen ze Meer terugkwam zei hij dat hij er nu toch echt vandoor moest.

De oude mevrouw liet hem uit. Hoe kan dat nu toch, hoorde hij haar mompelen. Net gisteren de gangloper schoongemaakt, en nu alweer al die vieze plekken. Snel nam hij afscheid, na beloofd te hebben nog een keertje langs te komen. Pas drie straten verder herinnerde hij zich dat hij zijn koffertje bij de oude mevrouw op de stoep had laten staan. Met haastige passen liep hij terug. Gelukkig, daar stond het nog, het keurige koffertje met de monsters van de firma Bramstra. Net toen hij het handvat beetpakte deed de oude mevrouw Klaversma de deur weer open. Ik heb et es goed bekeken, jongeheer, zei ze met haar onaanname stem. Maar persoonlijk denk ik dat het poepvlekken zijn. Ik behoef u toch niet te vertellen hoe die daar gekomen zijn, nietwaar.

Johan kreeg een rood hoofd. Hij probeerde een verontschuldiging te stamelen. Ik zal uw moeder op de hoogte brengen, kraakte de oude mevrouw Klaversma opnieuw. Dit zijn geen manieren van doen, zeg nu zelf. Met een klap trok ze de deur achter haar in het slot.

Johan haalde opgelucht adem. Nu zou er thuis wel wat zwaaien, maar dat waren zorgen voor later. Nu eerst fiks

opweg naar de drogisterij. Misschien zat er een flinke order in ... Je wist maar nooit. Toen hij de deur al opengedaan had kwamen zijn vieze knieën terug in zijn herinnering. Even stakte er iets in zijn keelgat, toch ging hij naar binnen. Hij trof het niet. De mevrouw zelf stond achter de toonbank. Ze priemde haar door haar brilleglazen opgebolde ogen in Johans richting. Goedemiddag mevrouw, zei hij zo opgewekt mogelijk. Een zelfverzekerde indruk verkoopt drie maal zoveel, had de kursusleider hem gezegd. Daar zou hij zich aan houden. Hij stak zijn hand uit om de hand van de mevrouw tegenover hem te schudden, maar had helaas het rekje moderne lippenstiften te laat gezien. Zijn elleboog stootte ertegen aan zodat het met veel geraas omver viel. Een ongelukje, zei hij zo onverstoorbaar mogelijk. Kan iedereen gebeuren. Hij bukte zich om de houterjes van de grond te rapen. Maar de druk op zijn maag, die daardoor ontstond, samen met de klont vellen van mevrouw Klaversma hadden een funeste uitwerking op zijn spijsverteringskanalen, zodat een harde wind het ribfluweel van zijn korte broek deed trillen.

Haastig legde hij de losse lipsticks op de toonbank. Druk verkeer hier, zei hij, wat een lawaai. Tegelijkertijd knipte hij zijn koffer open en haalde een moderne spuitbus geurverdrijver tevoorschijn. Mag ik u attenderen op het nieuwste product van de firma Bramstra, zei hij, zijn mond in een onwaarschijnlijke glimlach trekkend. Meteen drukte hij op de afsluiter in de hoop met het gas de inmiddels duidelijk rukbare wind te verdrijven. Helaas voor hem had hij die ochtend een lege verpakking in zijn koffer gedaan, in het magazijn, zodat er slechts een laatste restje drijfgas uitkwam. Goede raad is duur, dacht Johan. Ik kan deze drogisterij niet verliezen als klant. Foei, zei hij daarom dan ook opgelucht tegen een jongetje dat juist binnenkwam. Zulke dingen mag je niet meer doen hoor, in zulke nette winkels als deze. Glimlachend wierp hij de mevrouw achter de toonbank, die één en ander met gemengde gevoelens aangezien had, een knipoog toe. Hij verwachtte het gezicht van de vrouw achter de toonbank op te zien klaren. Maar intagendeel, ze keek nog pijnlijker dan voorheen naar hem. Pas toen hij de hand

waarmee hij het binnengekomen jongetje over het hoofd geaaid had oplichtte, begreep hij waarom. In zijn verwarring had hij de nogal klein uitgevallen echtgenoot van de vrouw en eigenaar van de baas voor een schooljongetje aangezien.

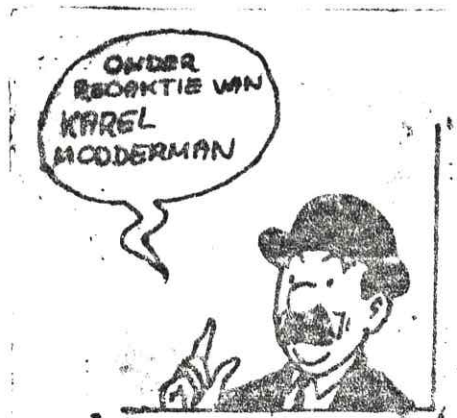
Een zenuwtrek bespeelde zijn lippen toen hij mompelend zijn verontschuldiging aanbood. Opnieuw beginnen, dacht hij, gewoon opnieuw beginnen als er iets fout gegaan is.

Schielijk pakte hij zijn monsterkoffertje van de toonbank en verliet de winkel. Terwijl hij een blokje om liep herhaalde hij in gedachten de door de kursusleider voor deze gevallen verstrekte tactiek. Bluffen, net doen alsof je niets meer weet van het voorafgaande. Vers binnenkomen. Hij haalde diep adem toen hij weer voor de winkelpui stond. Toen drukte hij de knop van de deur omlaag en wilde binnenstappen. Vreemd, de deur gaf niet mee. Hij drukte harder, maar tevergeefs. Pas toen viel zijn oog op een klein kartonnen kaartje dat inmiddels aangebracht was door de drogist: Middagpauze van half één tot half twee. Een blik op zijn polshorloge vertelde hem dat het zojuist half één geworden was.

piekeren

en

peinzen

Uit de gegeven lettergrepen kunnen veertien woorden gemaakt worden volgens onderstaande omschrijving. Bij goede oplossing zult u tot uw verbazing op de eerste en vijfde verticale rij twee gezegdes kunnen lezen.

Omschrijving : 1.belgen - 2.noest - 3.bloedzweer - 4.attribuut voor demonstraties - 5.iemand die net zo als jij heet - 6.manier van executeren - 7.kansspel - 8.oude munt - 9.winstgevend - 10.iemand die anderen overtreft - 11.gewicht - 12.vervaarlijk reptiel - 13.belangrijke gebeurtenis 14.friezen bijvoorbeeld.

U kunt kiezen uit deze lettergrepen : bel - blin - bu - da - daal - den - der - der - der - dil - doek - e - ge - gen - gen - gram - hoof - ker - ki - ko - kro - let - lin - lo - ment - naam - ne - ne - noor - noot - ont - oog - ren - ren - rig - rou - span - te - uit - ve - ve - ij - zul.

oplossing puzzel no.13 : Amsterdam - Moergestel - Eindhoven Ridderkerk - Schijndel - Franeker - Oostelbeers - Oldenzaal Roermond - Tilburg. De beginletters bij elkaar vormen de plaatsnaam Amersfoort.

CARNAVAL

DORIS-TRUIEN 140 ^t /m EL	v.a.	6,60
BLAUWE KIELEN 3/9	v.a.	5,50
BONTE PETTEN		2,98
BONTE KIELEN		15,00
BOEREN PETTEN		1,50
ZAKDOEK-KIELEN		12,95

DE GANG KONFECTIE
GROTE BERG 11

KOOPJES

EENMALIGE AANBIEDING

ZORG DAT U ER TIJDIG BIJ BENT !!

Op vrijdag 4 februari om 9 uur starten wij met de verkoop van alle goederen van een grote textielzaak met zeer geringe rookschade.

O.A.: werkkleding, vrije tijdsleding, lakens, dekens, zakdoeken, slaapzakken, ondergoed, overhemden, alle soorten wolgaren sokken, pantys, nylons, truien, badlakens, handdoeken, theedoeken, verder nog ritssluifingen, stopgaren, knopen, elastiek, breinaalden en nog vele andere kleine en grote artikelen. Alles met 40 tot 60% korting op de normale prijzen.

DE PRIJZENMARKT, HEILIGE GEESTSTRAAT 9, BIJ WILHELMINAPLEIN.

GEOPEND DINSDAG ¹/_m ZATERDAG VAN 10 TOT 12 EN VAN 2 TOT 6 UUR.
VRIJDAG GEOPEND TOT 21 UUR

WILHELMINAPLEIN 8
TEL 22652

**KLEIN
CAFE**

ELKE MAANDAG
LEVENDE MUZIEK

**buurtbewoners
haalt uw vlees
en vleeswaren
bij**

KWALITEITSSLAGER

**P. van Kollenburg
kleine berg 35**

uw menu :

GOED

BETER

BEST 5,50

**ik eet er ook !
restaurant**

**DE ZWAAN
tel: 23280
wilhelminaplein**

SCHOENWERELD
KL. BERG 78 EINDHOVEN

de goedkoopste

